

Badeend

'Een modern sprookje'

door

CORRIE VAN DER ROL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BADEEND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CORRIE VAN DER POL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2009 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Verteller / Rietman / man (*driedubbel rol*)

Lenie

Inez (*dochter van Lenie*)

Lerares (*lerares van Inez*)

Chantal

Verkoopster (*moeder van Chantal*)

Dame

Klant

Wim

Marga (*vrouw van Wim*)

Werkster

DECOR:

Voor de pauze is het toneel met zwart tape verdeeld in 3 delen. (*punten*) De punten komen samen in een zwarte cirkel. Na de pauze is de tape verdwenen en is alleen de zwarte cirkel overgebleven.

MISE – EN – SCÈNE:

De inhoud van de gele brief staat ook in het programmaboekje voor het publiek. De verteller zit op de zwarte cirkel op een laag krukje. Tijdens het grootste deel van het spel vermijden de spelers de zwarte cirkel. De spelers zien de cirkel niet. In de vertelling zit een geluidfragment.

EERSTE BEDRIJF

(op het toneel zit de sprookjesachtig aangeklede verteller op een krukje op de zwarte cirkel. Hij opent een groot sprookjesboek en begint voor te lezen)

Verteller: Op een kille winderige voorjaarsdag werd Eduard geboren. Hij kwam als laatste uit het ei en was nog net op tijd om zijn familie in optocht richting het water te zien gaan. Diep in zijn hart was hij liever nog wat in het nest rond blijven hangen maar een opkomend gevoel van verlatingsangst maakte dat hij zich vrijwel direct over de rand van het nest werkte en achter de rij aanwaggelde. Bij de sloot aangekomen zag hij zijn mooie spierwitte moeder vastberaden het water in gaan en zonder aarzelen sprongen zijn broertjes en zusjes haar na. En daar in zijn eentje op de kant wist Eduard al instinctief dat hij watervrees had. Het aanhoudende snateren van zijn moeder en een plotselinge windvlaag maakte dat hij hals over kop in het water belandde. Even ging hij koppie onder... plons. Het gebeurde in een fractie van een seconde en toen was hij alweer boven... plop. Voor Eduard zat tussen die 'plons' en 'plop' een eeuwigheid. En even flitste het door hem heen; dit is het dus, je komt en je gaat...en daar ga ik. Voordat hij voor zijn gevoel definitief ten onder ging zag hij nog net de watertrappelende pootjes van zijn broertjes en zusjes boven hem. Het had iets dreigends alsof ze hem een trap na wilden geven. Ook dacht hij de zoekende kop van zijn moeder te zien. Maar dat wist hij naderhand niet zeker. Waarschijnlijk was dat ook niet zo want toen hij – wonder boven wonder – 'plop' boven water kwam, leek het erop dat niemand had gemerkt wat hij zojuist had doorgemaakt. Sterker nog; hij werd niet eens gemist. Moeder eend had snaterend bevel gegeven haar te volgen en niemand nam de moeite om even achterom te kijken naar die kleine Eduard die zijn uiterste best deed om de zwemkunst onder de knie te krijgen en niet teveel naar het donkere water onder hem te kijken. Hij probeerde zijn familie angstvallig niet uit het oog te verliezen toen ze het hoge riet aan de overkant ingingen. Al ploeterend - en voor zijn gevoel als enige tegen de stroom in - bereikte hij tenslotte het beschermende riet. Hij zag nog net hoe zijn moeder weer vastberaden koers zette naar de kant waar ze net vandaan waren gekomen. Zijn broertjes en zusjes zigzagden opgetogen mee... *(De verteller legt een bladwijzer in het boek, doet hem dicht, pakt het krukje en verlaat het toneel. In het linkervak wordt een bankje neergezet. Dochter Inez gaat onderuit gezakt op de bank zitten en begint met een mobieltje te sms'en. Om*

haar heen liggen tijdschriften. Moeder Lenie loopt driftig heen en weer)

SCÈNE

Lenie: Goh Inez, heb je nu geluisterd of niet. (*Inez reageert niet*) O sorry, dat is een vraag. Sorry, ik was even vergeten dat een vraag onze communicatie in de weg staat. (*staat voor Inez die niet reageert en loopt naar links*) Is de oven al aan? (*zichzelf voor het hoofd slaand*) O wat dom...weer een vraag. Stom, stom, stom. Als je het **mij** vraagt...(*hoog kirrend lachje*)Hoor mij nou; als je het mij vraagt. **Mij** wordt niets gevraagd, behalve geld dan. En laat ik dat nou net niet hebben. (*richt zich weer tot Inez*) Ik waag nog een poging. De vorige fase; vraag van mij, snauw van jou, kunnen we daar nog naar terug Inez of is dat een gepasseerd station. (*heft armen ten hemel*) Potverdorie, alweer een vraag. Nee, het zijn er twee. Onvergeeflijk, een dubbelfout. Ik geef het direct toe. (*loopt weg van Inez*) De cursus Lenie, denk aan de cursus: 'Houd je kind te vrind'. Praten in duidelijke 'ik -gerichte' boodschappen. (*staat voor de bank en haalt diep adem*) Inez, ik ga zo meteen naar je vader. Ik ben bloednerveus en opgefokt want dat kreng van hem zal me wel weer niet binnen laten. En daarna ga ik werken. Ik heb een pizza voor je gehaald en die moet **jij**, ja **jij** zo meteen in de oven zetten. Stand 4, 15 minuten. (*kijkt weg*) Ik denk dat die pizza langer in de oven staat dan dat ik daar binnen ben. Inez, Heb je je vader nog...dat is een vraag. Inez, ik wil weten of je...jemig daarna komt ook een vraag. Opedonderd met die cursus. (*blaft in haar gezicht*) Inez, ik wil dat je je vader belt. **Nu!** (*Inez kijkt verstoord op en Lenie heft haar armen ten hemel*) Halleluja, de cursus werpt zijn vruchten af. Ik heb oogcontact met mijn dochter.

Inez: Doe eens even relaxt mens.

Lenie: Inez, bel je vader en zeg dat ik eraan kom. Zeg dat ik al maanden geen alimentatie heb ontvangen laat staan uitgegeven, dat we knalrood staan en jij niet meer naar school kan.

Inez: (*veert enthousiast even op*) En dat zeg je nu pas... Heftig zeg, morgen geen toets.

Lenie: Toe nou Inez, van jou houdt hij nog.

Inez: Je meent het. (*sms't door*)

Lenie: Nou hoe zit het, ga je nog bellen. (*Inez reageert niet, tegen zichzelf*) Nou-hoe-zit-het-ga-je-nog-bellen? Verdomd ja, een vraag. (*tettert in haar oor*) **Bellen nu!**

Inez: *(staat op)* Commandeer je hondje en blaf zelf mens. *(kijkt op het schermpje van haar mobieltje)* Pa zegt dat hij zelf op zwart zaad zit. Je gaat maar naar de soos, zegt ie. Of je biedt jezelf maar aan. Wacht even...*(kijkt op het schermpje)* Je moet je talenten benutten. *(kijkt op)* Heb je die dan? *(Lenie geeft geen antwoord)* Vraag ik eens wat, krijg ik geen antwoord. *(loopt naar links)* Ik eet bij Eva. Er is nog pizza. Standje 4...15 minuten. *(gaat af via de linkerkant. Lenie gaat moedeloos op de bank zitten met haar handen onder haar hoofd. Even later gaat de bel. Lenie loopt naar links)*

Lenie: *(chagrijnig)* Sleutel vergeten... Een mobiel met ingebouwde sleutel. Je kan er rijk mee worden. *(gaat af en komt weer op met een pakje dat ze van alle kanten bekijkt. Ze gaat ermee op de bank zitten en draait het om en om)* Wie stuurt mij nu een pakje. Ja, het adres klopt. *(kijkt nog eens)* Geen afzender.*(begint het uit te pakken. Er zit een vierkant doosje in en een geel briefje)*Een doosje en een briefje. Wat eerst. Nou, eerst het briefje maar. *(vouwt het open en begint voor zichzelf te lezen. Als ze hem uit heeft kijkt ze verbaasd voor zich uit en leest hem nog een keer)* Wat een rare brief. Toch niet van de postcode loterij hè? Nee. Ook niet van Neckermann of zo. Een notariskantoor... toe maar.*(begint het pakje uit te pakken. In het doosje zit een geel badeendje met een oranje snavel)* Nou ja, *(lachend)* wat is dit nu... een badeendje. *(knijpt erin en het eendje piept)* Wat grappig, reclame voor badschuim of zoiets? *(leest de brief nog eens snel)* Ik snap er niks van. Beste Lenie...een persoonlijke uitnodiging dus. Beste Lenie, Hierbij nodig ik je uit voor een spetterende bijeenkomst. Wat is jouw drijfveer om op deze uitnodiging in te gaan. Beleefdheid, nieuwsgierigheid of misschien wel hebzucht. Dan een e-mail adres... badeend@... Wat staat daar nou... quicknet.nl en je zal rijkelijk worden beloond. *(kijkt op)* Als je niks hebt en ze houden je een worst voor dan wil je die wel pakken toch. Dat is geen hebzucht. Je bent gek als je zo'n kans niet grijpt. *(tegen de eend)* Wat is mijn drijfveer... Nieuwsgierigheid, daar kom ik wel mee weg. Ja toch. Kijken kost niks en niet gaan is onbeleefd.

Als ik er ben kan ik altijd nog beslissen of ik het doe. *(kijkt weer op de brief)* Een notariskantoor. Nou nou Leen, kom je daar ook nog eens.

Wat doet een notaris zoal. *(vraagt het aan het eendje dat piept als ze erin knijpt)* Erfenissen hè. Kunnen we straks samen baden in weelde. Maar dat zal toch niet. Ze laten mij alleen maar ellende na. Ik moet iemand bellen... Moniek. *(pakt haar telefoontje en toetst een nummer)*

(neuriet al wachtend) Hè, voicemail. Weer iemand die geen antwoord geeft. Simone...*(toetst het nummer in en wacht ongeduldig)* Ja Simoon met mij. Moet je horen. Ik kreeg net zo'n raar pakje. (...*tel...*) Ja een pakje...schreeuw niet zo. Weet je wat er in zat...een badeend en een rare brief. (...*tel...*) Een badeend. (...*tel...*) Ja, een badeend en een brief. Wacht ik lees hem even voor. Beste Lenie, hierbij nodig ik je uit voor een spetterende bijeenkomst. Wat is jouw drijfveer om...hè? (...*tel...*) Nee drijfveer...drijfveer. Wat schreeuw je nou steeds. (...*tel...*) De metro? Waar ga je...(*tel...*) O, doe hem maar de groeten van mij....Ja, ik hoor het nog wel. Ja doe. *(tegen de eend)* Ze verstaat me niet. Ze zit in de metro en hij heet Peter deze keer. "Als je er niet voor gaat dan is het straks te laat", zegt ze altijd. *(kijkt weg)* Als je er niet voor gaat...dan is het straks te laat. *(kijkt op haar horloge)* Dat is het al. *(staat op, zet de eend op de bank en pakt de tijdschriften op. Ondertussen praat ze tegen de eend)* Dat wordt weer een broodje klef uit de muur. Wat een rot bestaan. Je vent ruilt je in voor een bitch, voor je dochter ben je lucht en voor je baas een koe, vanwege je hangtieten. En dan zeg ik het nog **heel** netjes. Ja eend, als je er niet voor gaat dan is het straks te laat en sta je zoals altijd achteraan. Ja, wel vooraan om de vuiligheid van een ander opruimen. Gadverdamme. *(gaat op de bank zitten)* Weet je eend, ik nok ermee. Ik ben die baan spuugzat. Laat ie maar in de stront zakken. *(staat op)* Nee, ik ga wel en ik ga het hem zo - bam - in zijn gezicht zeggen. *(pakt de eend)* Als je er niet voor gaat dan is het straks te laat. *(legt de bladen op de bank)*

(tijdens de opbouw van de volgende scène doet ze make-up op en stopt de eend in haar tas en gaat vervolgens af via de linkerkant)

2e SCÈNE

(op de middelste punt is tijdens het stille spel van Lenie een 'toonbank' neergezet. Een aantal bossen bloemen in emmers suggereert een bloemenwinkel. Achter de toonbank staat de verkoopster. Een dame komt de winkel in via de achterkant en loopt zoekend rond. Op het moment dat Lenie verdwijnt, begint de tekst)

Verkoopster: Kan ik u helpen of kijkt u even rond.

Dame: Ik heb al rondgekeken.

Verkoopster: Kan ik u dan misschien helpen.

Dame: Ik ben altijd een beetje bang voor die vraag want ik weet eigenlijk nooit precies wat ik wil. Er zijn zat mensen die dat wel weten als ze ergens binnenstappen. Daar ben ik altijd jaloers op, dat wil ik u wel vertellen. Ik weet dat dus niet. Ja sorry dat ik het zeg.

Verkoopster: Ik wil u er graag bij helpen.

Dame: Ja kijk, ik was er al bang voor dat u dat zou zeggen. Het overkomt me zo vaak hè, dan loop ik naderhand buiten met – Joost mag weten wat – en dat is het dan. Maar dan is het het niet. Een fout cadeau. Vaak zit de bon wel ergens onder in het tasje maar ja, daar staat de prijs op. En ik koop meestal niet zo'n duur cadeau. Zo rond de 5 euro. Want het moet wel leuk blijven vind ik. Maar dat schijnt dus niet te kunnen, een cadeau van 5 euro. Je ziet dat meestal niet aan de buitenkant maar door die bon val je meteen door de mand. Dus dat wil ik liever niet; aankomen met een fout cadeau dus. En daar komt nog bij...iedereen heeft alles al.

Verkoopster: Een bosje bloemen is dan een leuk alternatief. Dat is altijd welkom en het maakt de mensen vrolijk.

Dame: Daar heeft u gelijk in. Hoewel, mijn buurvrouw zei laatst dat ze een bos bloemen iets treurigs vindt hebben. Afgesneden van het leven, ja, zo zei ze het en gedoemd om samen te sterven. Het is een beetje een luguber mens. Ze ziet er zelf ook verwelkt uit. *(er is een klant binnen gekomen via de achterkant die direct bij de toonbank gaat staan)* Helpt u haar maar eerst.

Klant:Dank u wel.

Verkoopster: Zegt u het maar.

Klant: Een bosje narcissen alstublieft. *(kunnen ook andere bloemen zijn)*

Verkoopster: *(pakt de bloemen)* Is het een cadeau of voor uzelf?

Klant: Ik doe ze mezelf cadeau.

Verkoopster: Zal ik ze mooi voor u inpakken?

Klant: Nee hoor, ze zijn zo al mooi. Ik zet ze thuis meteen op tafel.

Verkoopster: *(rolt de bloemen in bloemenpapier)* Alstublieft, dat is dan 3 euro.

Klant: (*betaalt*) Dank u wel en tot ziens maar weer.

Verkoopster: Veel plezier ermee.

Klant: (*gaat af*) Dat zal wel lukken.

Dame: Kijk, dat bedoel ik nou. Zij weet wat ze wil. Bestelt, betaalt, bedankt en is weer weg. Drie minuten, hooguit. En zo meteen staan de bloemen op tafel in een vaas die zij mooi vindt. Waarschijnlijk vindt ze de tafel ook mooi. Ook zelf uitgezocht natuurlijk. Een bewuste keus; doet u die maar. Mijn huis staat vol met twijfelgevallen. Het zijn nooit uitroeptekens altijd vraagtekens.

Verkoopster: (*moet lachen*) Laten we proberen hier een uitroepteken van te maken. Ik neem aan dat u binnen bent gestapt voor bloemen.

Dame: (*knikt zuchtend*) Mijn kleinzoon Storm - ja sorry, zo heet hij - zwemt morgen af. Leuk, zou je zeggen en dat is het ook want het kind heeft reuze zijn best gedaan. En daar mag wel wat tegenover staan vind ik. Ja, het gaat al niet zo lekker op school en dan is dit natuurlijk een opsteker. Hij heeft ADHD en nog iets. Had u daar vroeger wel eens van gehoord. Nou ik niet. Het arme kind daarmee opzadelen. Het is godgeklaagd mevrouw. Ze praten zo'n schaaap van alles aan. Ja en als je het maar vaak genoeg zegt dan gelooft hij dat ook nog. Vooral met zo'n naam. Er is niets mis met dat kind en zwemmen dat hij kan...(*glimlacht*) En oma mag komen kijken en oma zou oma niet zijn of ze neemt iets mee. Iets van lego dacht ik. Maar dat dacht mijn schoondochter dus niet. Geen cadeautjes. Ik was al de fout ingegaan bij zijn veterdiploma vorig jaar. Toen dacht ik aan van die stoere veterschoenen maar dat stond niet in verhouding tot de prestatie. Dat waren haar woorden hoor. Die verzin ik niet zelf. Bloemen dus... bij afzwemmen horen bloemen. En nu begint de ellende... (*gaat voor de toonbank staan en haalt diep adem*) Mag ik van u een bos bloemen.

Verkoopster: Ik durf het bijna niet te vragen.

Dame: Vraagt u maar.

Verkoopster: Aan welke bloemen had u gedacht.

Dame: Ik word dus geacht daar gedachten over te hebben.

Verkoopster: Ik denk met u mee, oké?

Dame: Graag.

Verkoopster: Hoe duur mag het zijn?

Dame: Weer zoiets. Hoeveel mag dat kosten.

Verkoopster: Een beetje bos is toch al gauw 7 euro.

Dame: 't Is toch zonde. (*vergoelijkend*) Niet voor de bloemen hoor maar ja wat moet dat kind ermee. Hij mag ze met z'n ADHD niet eens zelf in een vaas zetten.

Verkoopster: Mag ik u een suggestie doen.

Dame: Doet u maar.

Verkoopster: Ik maak voor u een mooie, niet te dure bos en u doet er een aardigheidje in.

Dame: En dat mag dus niet.

Verkoopster: Iets symbolisch toch wel. Iets wat ermee te maken heeft.

Dame: Waar denkt u aan?

Verkoopster: Hoe oud is hij?

Dame: In juni 6 geworden.

Verkoopster: Een plastic bootje is misschien wel wat of een duikbrilletje of... Mevrouw, ik heb het. Ik heb het gewoon in huis. Een badeendje. Zo'n leuk piepgeval. Geel met oranje snavel. Mijn man kreeg het pas opgestuurd maar hij is overleden. Het is een uitnodiging voor hem maar daar gaat mijn dochter nu heen in zijn plaats. Uit beleefdheid. *(roept) Chantal! tegen de klant) Moment. (loopt naar achteren) Chantal!*

Chantal: *(van achter de schermen) Ja-ah!*

Verkoopster: *(roept) Chantal, wil je dat badeendje even komen brengen. Ik wacht erop. Ze komt eraan. Zal ik intussen bloemen voor u uitzoeken. Rode rozen lijken me wel leuk. Zonder doornen natuurlijk. Het is wel een kind. (pakt de bloemen. Intussen is een timide Chantal verschenen) Wat vindt u hiervan. (laat het bos zien) Ah Chantal, geef maar. (Chantal geeft het badeendje aan haar moeder) Bedankt. Deze mevrouw kan hem goed gebruiken. (Chantal glimlacht even en verdwijnt weer via de achterkant) (zuchtend) Ik zou wat meer tijd aan haar moeten besteden. Samen leuke dingen doen en zo. (heeft intussen het eendje in de bloemen gestopt) Nou, wat denkt u?*

Dame: Leuk, echt leuk.

Verkoopster: Ik pak het voor u in met doorzichtig folie en dan doe ik er wat lintjes aan. De bloemen kosten 6 euro en de eend is gratis.

Dame: U bent geweldig. *(kijkt op haar horloge)* Zal ik intussen naar de Vomar gaan. Het is al kwart voor 5 geweest zie ik.

Verkoopster: Lijkt me geen slecht idee.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto